ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1973

Vyhlásené: 12.11.1973 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

143

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 5. októbra 1973

o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík

Dňa 27. apríla 1972 bol v Moskve podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 8. augusta 1973.

Podľa svojho článku 43 ods. 1 nadobudol dohovor platnosť 7. septembrom 1973.

České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.

Prvý námestník ministra:

Krajčír v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík

Prezident Československej socialistickej republiky a Prezídium Najvyššieho sovietu Zväzu sovietskych socialistických republík, vedení prianím ďalej rozvíjať priateľské vzťahy, v súlade so Zmluvou o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík, podpísanou v Prahe 6. mája 1970, so zreteľom na potrebu novelizácie Konzulárneho dohovoru medzi Československou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík, podpísaného v Prahe 5. októbra 1957, sa rozhodli uzavrieť tento Konzulárny dohovor a za tým účelom vymenovali za svojich splnomocnencov: prezident Československej socialistickej republiky Bedřicha Illka, vedúceho konzulárneho odboru Federálneho ministerstva zahraničných vecí Československej socialistickej republiky, Prezídium Najvyššieho sovietu Zväzu sovietskych socialistických republík Nikolaja Ivanoviča Moljakova, vedúceho konzulárnej správy Ministerstva zahraničných vecí Zväzu sovietskych socialistických republík, ktorí po výmene svojich plnomocenstiev, ktoré našli v náležitom poriadku a v predpísanej forme, sa dohodli na tomto:

ČASŤ I
Definície

Článok 1

Na účely tohto dohovoru majú nasledujúce výrazy tento význam:

1. „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát a konzulárne zastupiteľstvo;
2. „vedúci konzulárneho úradu“ je generálny konzul, konzul, vicekonzul a konzulárny zástupca, ktorý je poverený vedením konzulárneho úradu;
3. „konzulárny úradník“ je každá osoba, včítane vedúceho konzulárneho úradu, poverená výkonom konzulárnych funkcií. Výraz „konzulárny úradník“ zahŕňa aj osoby vyslané na konzulárny úrad na získanie praxe v konzulárnej službe (stážisti);
4. „konzulárny zamestnanec“ je osoba, ktorá nie je konzulárnym úradníkom a v konzulárnom úrade vykonáva administratívne alebo technické služby. Výraz „konzulárny zamestnanec“ zahŕňa aj vodičov, služobníctvo, záhradníkov a pod. vykonávajúcich služby pre konzulárny úrad;
5. „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov, včítane rezidencie vedúceho konzulárneho úradu, a pozemky patriace k týmto budovám alebo k častiam budov používané výlučne na konzulárne účely bez zreteľa na to, kto je ich vlastníkom;
6. „konzulárne archívy“ sú všetky listiny, šifry, dokumenty, knihy, technické prostriedky a zariadenia určené na ich úschovu;
7. „loď“ je akákoľvek loď plávajúca pod vlajkou vysielajúceho štátu.

ČASŤ II
Zriaďovanie konzulárnych úradov a vymenúvanie konzulárnych úradníkov

Článok 2

(1) Konzulárny úrad sa môže zriadiť na území prijímajúceho štátu iba s jeho súhlasom.

(2) Sídlo konzulárneho úradu, jeho klasifikácia a hranice jeho konzulárneho obvodu sa určujú po vzájomnom súhlase vysielajúceho a prijímajúceho štátu.

Článok 3

(1) Pred vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu si vysielajúci štát vyžiada diplomatickou cestou súhlas prijímajúceho štátu s týmto vymenovaním.

(2) Vysielajúci štát predloží prostredníctvom svojho diplomatického zastúpenia ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu konzulský patent alebo iný dokument o vymenovaní vedúceho konzulárneho úradu. V patente alebo v inom dokumente sa uvedie meno a priezvisko vedúceho konzulárneho úradu, jeho štátna príslušnosť, trieda, konzulárny obvod, v ktorom bude plniť svoje úlohy, a sídlo konzulárneho úradu.

(3) Po predložení patentu alebo iného dokumentu o vymenovaní prijímajúci štát udelí vedúcemu konzulárneho úradu podľa možností v krátkom čase exequatur alebo iné povolenie.

(4) Do vydania exequatur alebo iného povolenia môže prijímajúci štát udeliť vedúcemu konzulárneho úradu súhlas s dočasným výkonom jeho funkcií.

(5) Vedúci konzulárneho úradu sa môže ujať výkonu svojich funkcií, len čo mu prijímajúci štát udelí exequatur alebo iné povolenie.

(6) Odo dňa uznania vedúceho konzulárneho úradu alebo udelenia dočasného povolenia robia úrady prijímajúceho štátu nevyhnutné opatrenia na to, aby mohol vykonávať svoje funkcie.

Článok 4

Vysielajúci štát vopred oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu meno a priezvisko, štátnu príslušnosť a funkciu konzulárneho úradníka vymenovaného na konzulárny úrad v inej funkcii ako vo funkcii vedúceho konzulárneho úradu.

Článok 5

Konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu.

Článok 6

Prijímajúci štát môže hocikedy oznámiť diplomatickou cestou vysielajúcemu štátu bez toho, že je povinný oznámiť dôvody svojho rozhodnutia, že exequatur alebo iné povolenie udelené vedúcemu konzulárneho úradu bolo zrušené, prípadne že konzulárny úradník alebo konzulárny zamestnanec je neprijateľný. V takom prípade je vysielajúci štát povinný odvolať tohto konzulárneho úradníka alebo zamestnanca, pokiaľ sa už ujal svojich funkcií.

ČASŤ III
Výsady a imunity

Článok 7

(1) Prijímajúci štát zabezpečí konzulárnemu úradníkovi ochranu a urobí nevyhnutné opatrenia na to, aby mohol plniť svoje povinnosti a požívať všetky práva, výsady a imunity, ktoré sa mu priznali týmto dohovorom a zákonmi prijímajúceho štátu.

(2) Prijímajúci štát urobí nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie ochrany konzulárneho úradu a bytov konzulárnych úradníkov.

Článok 8

(1) Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže z hocakého dôvodu vykonávať svoje funkcie, alebo ak je jeho miesto dočasne neobsadené, môže vysielajúci štát poveriť konzulárneho úradníka tohto alebo iného konzulárneho úradu v prijímajúcom štáte, prípadne niektorého z členov diplomatického personálu svojej diplomatickej misie v prijímajúcom štáte dočasným vedením konzulárneho úradu. Jeho meno a priezvisko sa vopred oznámi ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.

(2) Osoba poverená dočasným vedením konzulárneho úradu je oprávnená vykonávať funkcie vedúceho konzulárneho úradu, na miesto ktorého bola vymenovaná. Má rovnaké povinnosti a požíva rovnaké práva, výsady a imunity ako osoba vymenovaná podľa článku 3 tohto dohovoru.

(3) Vymenovanie člena diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu za konzulárneho úradníka podľa bodu 1 tohto článku sa nedotýka zásad a imunít vyplývajúcich z jeho diplomatického štatusu.

Článok 9

Vysielajúci štát môže v súlade so zákonmi prijímajúceho štátu nadobudnúť do vlastníctva alebo nájmu hocakým spôsobom pozemky, budovy alebo ich časti na umiestnenie konzulárneho úradu, ako aj na ubytovanie konzulárnych úradníkov a zamestnancov konzulárneho úradu.

V prípade potreby prijímajúci štát poskytne vysielajúcemu štátu pomoc pri získavaní pozemkov, budov alebo ich častí na uvedené účely.

Článok 10

(1) Na budove konzulárneho úradu môže byť umiestnený konzulárny štít so znakom vysielajúceho štátu, ako aj názov konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho štátu a v jazyku prijímajúceho štátu.

(2) Na budove konzulárneho úradu a na rezidencii vedúceho konzulárneho úradu sa môže vztyčovať vlajka vysielajúceho štátu.

(3) Vedúci konzulárneho úradu môže tiež používať vlajku vysielajúceho štátu na svojich dopravných prostriedkoch.

Článok 11

(1) Budovy alebo ich časti užívané výlučne na účely konzulárneho úradu, ako aj pozemky k nim patriace sú nedotknuteľné.

Orgány prijímajúceho štátu nemôžu vstupovať do budov alebo ich častí, ktoré sa užívajú výlučne na účely konzulárneho úradu, ani na pozemky k nim patriace bez súhlasu vedúceho konzulárneho úradu, vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu alebo osoby poverenej jedným z nich.

(2) Ustanovenia bodu 1 tohto článku sa vzťahujú aj na byty konzulárnych úradníkov a zamestnancov.

Článok 12

Konzulárne archívy sú vždy a všade nedotknuteľné.

Článok 13

(1) Konzulárny úrad má právo na spojenie so svojou vládou alebo diplomatickou misiou a s konzulárnymi úradmi vysielajúceho štátu. Za tým účelom môže konzulárny úrad používať všetky obvyklé spojovacie prostriedky, šifry, kuriérov a zapečatené batožiny.

Pri používaní obvyklých spojových prostriedkov konzulárnym úradom platia rovnaké tarify ako pre diplomatickú misiu.

(2) Úradná korešpondencia konzulárneho úradu bez ohľadu na použité spojovacie prostriedky, ako aj zapečatené batožiny opatrené viditeľným označením svedčiacim o ich úradnom charaktere sú nedotknuteľné a orgány prijímajúceho štátu ich nesmú kontrolovať ani zadržiavať.

(3) Konzulárni kuriéri vysielajúceho štátu požívajú na území prijímajúceho štátu rovnaké práva, výsady a imunity ako diplomatickí kuriéri.

(4) Konzulárne batožiny sa môžu zveriť kapitánovi lode alebo lietadla, ktorému sa vydá úradný doklad s uvedením počtu batožín tvoriacich zásielku; kapitán sa však nebude považovať za konzulárneho kuriéra. Konzulárny úradník môže prevziať batožiny priamo a voľne z rúk kapitána lode alebo lietadla a tiež mu ich odovzdať.

Článok 14

Osoba konzulárneho úradníka a konzulárneho zamestnanca je nedotknuteľná. Nesmie byť nijakým spôsobom väznený ani zadržaný. Prijímajúci štát musí urobiť všetky potrebné opatrenia, aby zabránil akýmkoľvek útokom na jeho osobu, slobodu a dôstojnosť.

Článok 15

(1) Konzulárny úradník alebo zamestnanec konzulárneho úradu je vyňatý z jurisdikcie prijímajúceho štátu, s výnimkou prípadov, keď ide:

a) o vecnú žalobu týkajúcu sa súkromnej nehnuteľnosti na území prijímajúceho štátu, ibaže ju vlastní v zastúpení vysielajúceho štátu na konzulárne účely;

b) o žalobu týkajúcu sa dedičstva, v ktorom je konzulárny úradník alebo zamestnanec súkromnou osobou a nie v zastúpení vysielajúceho štátu vykonávateľom závetu, správcom dedičstva, dedičom alebo odkazovníkom;

c) o žalobu týkajúcu sa výkonu povolania alebo obchodnej činnosti, ktorú konzulárny úradník alebo zamestnanec vykonáva v prijímajúcom štáte popri svojich úradných funkciách.

(2) Žiadne administratívne opatrenia voči konzulárnemu úradníkovi alebo zamestnancovi sa nemôžu robiť, s výnimkou prípadov uvedených pod písmenami a), b), c) odseku 1 tohto článku a inak len za podmienok, že sa administratívne kroky môžu urobiť bez toho, že sa naruší nedotknuteľnosť jeho osoby alebo jeho príbytku.

(3) Členovia rodín konzulárnych úradníkov alebo zamestnancov konzulárneho úradu, ak žijú s nimi v spoločnej domácnosti, sú vyňatí z jurisdikcie prijímajúceho štátu a požívajú osobnú nedotknuteľnosť v rovnakej miere ako konzulárni úradníci alebo zamestnanci konzulárneho úradu.

(4) Vysielajúci štát sa môže zriecť imunity konzulárnych úradníkov, zamestnancov konzulárneho úradu a členov ich rodín. Zrieknutie sa imunít musí byť vo všetkých prípadoch výslovné. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie vo veciach občianskych a správnych neznamená vzdať sa imunity, pokiaľ ide o exekučný výkon rozhodnutia, ktorej sa treba vzdať osobitne.

Článok 16

(1) Konzulárny úradník a zamestnanec konzulárneho úradu nie je povinný vypovedať ako svedok.

(2) V prípade súhlasu vysielajúceho štátu, aby konzulárny úradník alebo zamestnanec konzulárneho úradu vypovedal ako svedok, môže táto osoba na žiadosť ako svedok vypovedať.

(3) Donucovacie opatrenia, ktorých cieľom je prinútiť konzulárneho úradníka alebo zamestnanca konzulárneho úradu vypovedať pred súdom alebo sa na súd za týmto účelom ustanoviť, ako aj jeho stíhanie v prípade, že odmietne vypovedať alebo sa na súd neustanoví, sú neprípustné.

(4) Zamestnanec konzulárneho úradu, na ktorého sa podľa článku 26 tohto dohovoru nevzťahujú ustanovenia bodu 1, 2 a 3 tohto článku, môže odmietnuť vypovedať ako svedok o skutočnostiach týkajúcich sa služobnej činnosti.

(5) Pri použití ustanovenia uvedeného v bode 2 tohto článku urobia sa všetky potrebné opatrenia, aby sa zabránilo narušeniu činnosti konzulárneho úradu. V prípadoch, keď je to možné, môžu sa ústne alebo písomné svedecké výpovede urobiť na konzulárnom úrade alebo v byte príslušného konzulárneho úradníka alebo zamestnanca konzulárneho úradu.

(6) Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú tak na súdne konanie, ako aj na konanie vykonávané správnymi orgánmi.

(7) Ustanovenia tohto článku sa zodpovedajúcim spôsobom vzťahujú aj na členov rodín konzulárnych úradníkov a zamestnancov konzulárneho úradu, pokiaľ s nimi žijú v spoločnej domácnosti.

Článok 17

(1) Konzulárny úradník a zamestnanec konzulárneho úradu je v prijímajúcom štáte oslobodený od vojenských povinností a od verejných povinností každého druhu.

(2) Ustanovenie bodu 1 tohto článku sa vzťahuje aj na príslušníkov rodín konzulárnych úradníkov a zamestnancov konzulárneho úradu žijúcich s nimi v spoločnej domácnosti.

Článok 18

Konzulárny úradník alebo zamestnanec konzulárneho úradu, ako aj príslušníci ich rodín žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodení od plnenia všetkých povinností ustanovených zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu týkajúcich sa evidencie, povolenia pobytu a iných podobných povinností uložených cudzincom.

Článok 19

(1) Vysielajúci štát je oslobodený prijímajúcim štátom od všetkých daní a poplatkov

za pozemok, budovy alebo časti budov užívané výhradne na konzulárne účely, včítane bytov konzulárnych úradníkov a zamestnancov konzulárneho úradu, ak uvedený majetok je vo vlastníctve alebo v nájme vysielajúceho štátu alebo fyzickej alebo právnickej osoby konajúcej v mene tohto štátu;
za právne úkony alebo dokumenty týkajúce sa získania uvedeného nehnuteľného majetku, pokiaľ vysielajúci štát získava tento majetok výhradne na konzulárne účely.

(2) Ustanovenia bodu 1 tohto článku sa nevzťahujú na platby za poskytnuté služby.

Článok 20

Konzulárny úradník alebo zamestnanec konzulárneho úradu je v prijímajúcom štáte oslobodený od všetkých daní a poplatkov ukladaných a vyberaných prijímajúcim štátom z platov za vykonávanie služobných povinností.

Článok 21

Konzulárny úradník alebo zamestnanec konzulárneho úradu a členovia ich rodín žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú v prijímajúcom štáte oslobodení od všetkých daní a poplatkov štátnych, okresných a miestnych. Hnuteľný majetok uvedených osôb je taktiež oslobodený od daní a poplatkov.

Článok 22

(1) Prijímajúci štát neukladá ani nevyberá žiadne dane a poplatky z hnuteľného majetku, ktorý je vlastníctvom vysielajúceho štátu alebo ktorý je v jeho držbe alebo používaní a používa sa na konzulárne účely, ani v súvislosti s nadobudnutím takého majetku, ktoré by v inom prípade vysielajúci štát bol povinný podľa zákona platiť.

(2) Všetky predmety, včítane automobilov, dovážané výlučne na služobné účely konzulárneho úradu sú oslobodené od colných a všetkých iných poplatkov vyberaných pri dovoze rovnako ako predmety dovážané na služobné účely diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte.

(3) Osobná batožina konzulárneho úradníka a jeho rodinných príslušníkov je oslobodená od colnej kontroly. Konzulárny úradník alebo zamestnanec konzulárneho úradu, ako aj členovia ich rodín žijúci s nimi v spoločnej domácnosti sú oslobodení od colných a iných poplatkov vyberaných pri dovoze podľa príslušnej kategórie personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu.

(4) Pod výrazom „príslušná kategória personálu diplomatickej misie“ v odseku 3 tohto článku sa rozumejú členovia diplomatického personálu, ak ide o konzulárnych úradníkov, a členovia administratívno-technického personálu, ak ide o zamestnancov konzulárneho úradu.

Článok 23

(1) V súvislosti s konzulárnou činnosťou môže konzulárny úrad vyberať poplatky ustanovené vysielajúcim štátom.

(2) Vysielajúci štát je oslobodený od všetkých štátnych, okresných a miestnych daní a poplatkov predpísaných a vyberaných prijímajúcim štátom zo súm uvedených v bode 1 tohto článku.

Článok 24

Všetky osoby, ktoré podľa tohto dohovoru požívajú výsady a imunity, sú povinné bez ujmy na svojich výsadách a imunitách dodržiavať zákony a predpisy prijímajúceho štátu, včítane zákonov a predpisov upravujúcich cestnú premávku a poistenie automobilov.

Článok 25

Konzulárny úradník má pri výkone svojich služobných povinností právo voľne sa pohybovať vo svojom konzulárnom obvode, pokiaľ to neodporuje zákonom a predpisom prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o oblasti, do ktorých je vstup zakázaný alebo obmedzený z dôvodov štátnej bezpečnosti.

Článok 26

Ustanovenia článkov 11 ods. 2, 14, 15, 16 ods. 1, 2, 3 a 7, 17, 18, 20, 21, 22 ods. 3 tohto dohovoru sa nevzťahujú na občanov prijímajúceho štátu ani na osoby trvalo sa zdržiavajúce v prijímajúcom štáte.

ČASŤ IV
Konzulárne funkcie

Článok 27

Konzulárny úradník má právo vo svojom konzulárnom obvode:

a) chrániť práva a záujmy vysielajúceho štátu, jeho občanov a právnických osôb;

b) napomáhať rozvoj obchodných, hospodárskych, kultúrnych a vedeckých stykov medzi vysielajúcim štátom a prijímajúcim štátom, podporovať rozvoj turistiky a inak prispievať k rozvoju vzájomných priateľských vzťahov;

c) konzulárny úradník môže okrem toho plniť aj ďalšie oficiálne konzulárne funkcie, pokiaľ to neodporuje zákonom prijímajúceho štátu;

d) v súvislosti s plnením svojich funkcií môže sa konzulárny úradník písomne alebo ústne obracať na príslušné orgány v konzulárnom obvode.

Článok 28

(1) Konzulárny úradník má v konzulárnom obvode právo:

a) prijímať všetky vyhlásenia vo veci štátneho občianstva, potrebné podľa zákonov vysielajúceho štátu;

b) viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu;

c) vydávať, predlžovať, anulovať pasy, vstupné, výstupné a tranzitné víza a iné podobné doklady, ako aj vykonávať v nich zmeny;

d) evidovať a byť informovaný o narodení alebo úmrtí občanov vysielajúceho štátu;

e) uzavierať a rozvádzať manželstvá v súlade so zákonmi vysielajúceho štátu za podmienky, že obe osoby sú občanmi vysielajúceho štátu;

f) prijímať vyhlásenia vo veci rodinných vzťahov občanov vysielajúceho štátu v súlade so zákonmi vysielajúceho štátu;

g) overovať dokumenty.

(2) Konzulárny úradník informuje príslušné orgány prijímajúceho štátu o úkonoch v občianskoprávnych otázkach vykonaných a evidovaných na konzulárnom úrade v súlade s bodom d) a f) odseku 1 tohto článku, ak to vyžadujú zákony prijímajúceho štátu.

Článok 29

(1) Konzulárny úradník má právo vykonávať v konzulárnom obvode notárske funkcie podľa zákonov vysielajúceho štátu:

a) na žiadosť osoby akéhokoľvek štátneho občianstva za účelom použitia vo vysielajúcom štáte;

b) na žiadosť občanov vysielajúceho štátu za účelom použitia mimo územia tohto štátu.

(2) Konzulárny úradník má právo predkladať dokumenty a overovať správnosť prekladov.

Článok 30

Vyhotovené alebo overené dokumenty alebo dokumenty preložené konzulárnym úradníkom v súlade s článkom 29 tohto dohovoru budú mať v prijímajúcom štáte ten istý právny význam a preukaznú platnosť ako dokumenty vyhotovené, preložené alebo overené príslušnými orgánmi a úradmi prijímajúceho štátu.

Článok 31

(1) Konzulárny úradník má právo prijímať do úschovy pre občanov vysielajúceho štátu dokumenty, peniaze, cennosti a iný im patriaci majetok.

(2) Také dokumenty, peniaze, cennosti a majetok možno vyviezť z prijímajúceho štátu len v súlade s jeho zákonmi.

Článok 32

(1) Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia konzulárneho úradníka v čase čo možno najkratšom o úmrtí občana vysielajúceho štátu a oznámia mu údaje o dedičstve, dedičoch, ako aj ohľadne existencie závetu.

(2) Príslušné orgány upovedomia konzulárneho úradníka o dedičstve na území prijímajúceho štátu, ak je dedičom občan vysielajúceho štátu.

Týka sa to aj prípadov, keď príslušné orgány prijímajúceho štátu zistia existenciu dedičstva v prospech občana vysielajúceho štátu na území tretieho štátu.

Článok 33

Pôsobnosť konzulárnych úradníkov v dedičských veciach upravujú ustanovenia Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach.

Článok 34

Konzulárny úradník má právo, ak ho na to splnomocňujú zákony vysielajúceho štátu, vykonať adopciu a zriadiť opatrovníctvo v tých prípadoch, keď podľa Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach, vykonanie adopcie alebo zriadenie opatrovníctva patrí do pôsobnosti vysielajúceho štátu.

Článok 35

Konzulárny úradník má právo v konzulárnom obvode zastupovať pred štátnymi orgánmi prijímajúceho štátu občanov vysielajúceho štátu, ak nemôžu v dôsledku svojej neprítomnosti alebo z iných vážnych dôvodov hájiť včas svoje práva a záujmy. Toto zastúpenie trvá do tých čias, kým zastupované osoby neustanovia svojich splnomocnencov alebo kým sa samy neujmú obhajoby svojich práv a záujmov.

Článok 36

(1) Konzulárny úradník má právo stýkať sa a rokovať vo svojom konzulárnom obvode s ktorýmkoľvek občanom vysielajúceho štátu, radiť mu a poskytovať všetku pomoc, včítane právnej pomoci v prípade potreby.
Prijímajúci štát nijako neobmedzuje styky občana vysielajúceho štátu s konzulárnym úradom a prístup do konzulárneho úradu.

(2) Príslušné úrady prijímajúceho štátu upovedomia bezodkladne príslušného konzulárneho úradníka vysielajúceho štátu o uväznení alebo o inom zadržaní občana vysielajúceho štátu.

(3) Konzulárny úradník má právo bez prieťahov vstúpiť do styku s občanom vysielajúceho štátu, ktorý je vo väzbe alebo inak zadržaný alebo ktorý si odpykáva trest odňatia slobody. Práva podľa tohto odseku sa uplatňujú v súlade so zákonmi a predpismi prijímajúceho štátu, ale za podmienok, že spomenuté zákony a predpisy neanulujú tieto práva.

Článok 37

(1) Konzulárny úradník má právo poskytovať všetku pomoc a podporu lodi vysielajúceho štátu v prístavoch, teritoriálnych vodách alebo vo vnútrozemských vodách prijímajúceho štátu.

(2) Konzulárny úradník môže vstúpiť na palubu lode vysielajúceho štátu, len čo bude lodi povolený voľný styk s pobrežím a kapitán lode a členovia posádky budú môcť nadviazať spojenie s konzulárnym úradníkom.

(3) Konzulárny úradník sa môže obracať na príslušné orgány prijímajúceho štátu so žiadosťou o pomoc vo všetkých otázkach týkajúcich sa plnenia jeho povinností voči lodiam vysielajúceho štátu, ako aj voči kapitánovi a členom posádky týchto lodí.

Článok 38

Konzulárny úradník má právo v konzulárnom obvode:

a) vyšetrovať všetky udalosti, ku ktorým došlo počas plavby na lodi vysielajúceho štátu, vyslúchať kapitána aj ktoréhokoľvek člena posádky lode vysielajúceho štátu, kontrolovať lodné doklady, prijímať správy vo veci plavby a miesta určenia lode, ako aj uľahčovať vstup, výstup a pobyt lode v prístave, pokiaľ to neporušuje práva orgánov prijímajúceho štátu;

b) riešiť akékoľvek spory medzi kapitánom a ktorýmkoľvek členom posádky, včítane sporov týkajúcich sa mzdy a pracovnej zmluvy, pokiaľ je to ustanovené zákonmi vysielajúceho štátu, ak to neporušuje práva orgánov prijímajúceho štátu;

c) robiť opatrenia za účelom nemocničného ošetrenia a návratu do vlasti kapitána alebo ktoréhokoľvek člena posádky lode;

d) prijímať, vyhotovovať alebo overovať akékoľvek vyhlásenie alebo iný dokument podľa zákonov vysielajúceho štátu vo veci lodí.

Článok 39

(1) V prípade, že by súdy alebo iné príslušné orgány prijímajúceho štátu hodlali urobiť akékoľvek donucovacie opatrenia alebo začať akékoľvek úradné vyšetrovania na lodi vysielajúceho štátu, príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia o tom príslušného konzulárneho úradníka. Toto oznámenie sa má urobiť pred realizáciou takých opatrení tak, aby konzulárny úradník alebo jeho zástupca mohol byť prítomný pri uskutočňovaní týchto opatrení. Ak konzulárny úradník alebo jeho zástupca nebol prítomný, poskytnú príslušné orgány prijímajúceho štátu na jeho žiadosť úplnú informáciu o tom, čo sa urobilo.

(2) Ustanovenia bodu 1 tohto článku sa použijú aj v tom prípade, ak kapitán alebo členovia posádky lode majú byť vyslúchaní na brehu orgánmi miesta prístavu.

(3) Ustanovenia tohto článku sa nepoužijú pri obvyklej colnej, pasovej alebo zdravotníckej kontrole, ako ani pri akýchkoľvek opatreniach vykonaných na žiadosť alebo so súhlasom kapitána lode.

Článok 40

(1) Ak loď vysielajúceho štátu stroskotá, ak narazí na plytčinu alebo ak bude vyvrhnutá na breh alebo ak stroskotá inak v prijímajúcom štáte alebo ak sa hocaký predmet, ktorý je časťou nákladu stroskotanej lode tretieho štátu a je majetkom občana vysielajúceho štátu, nájde na brehu alebo v blízkosti brehu prijímajúceho štátu alebo sa dopraví do prístavu tohto štátu, oznámia to príslušné orgány prijímajúceho štátu čo najskôr príslušnému konzulárnemu úradníkovi. Budú taktiež informovať konzulárneho úradníka o opatreniach, ktoré sa už podnikli na záchranu ľudí, lode, nákladu a iného majetku na palube lode a predmetov patriacich k lodi alebo tvoriacich časť jej nákladu, ktoré sa oddelili od lode.

(2) Konzulárny úradník môže poskytovať všetku pomoc takej lodi, jej cestujúcim a členom posádky. Za týmto účelom môže žiadať o pomoc príslušné orgány prijímajúceho štátu. Konzulárny

úradník môže robiť opatrenia uvedené v odseku 1 tohto článku, ako aj opatrenia za účelom opravy lode alebo môže žiadať príslušné orgány, aby také opatrenia urobili alebo v nich pokračovali.

(3) Ak sa stroskotaná loď alebo hocaký predmet patriaci k tejto lodi našli na brehu alebo v blízkosti brehu prijímajúceho štátu alebo ak sa doviezli do prístavu tohto štátu a ak ani kapitán lode ani majiteľ, jeho zástupca alebo príslušní poisťovatelia nie sú v stave urobiť opatrenia na zachovanie takej lode alebo predmetu alebo na nakladanie s nimi, považuje sa konzulárny úradník za splnomocneného urobiť v mene majiteľa lode také opatrenia, aké by mohol urobiť na tieto účely sám majiteľ.

Ustanovenia tohto odseku sa vzťahujú aj na každý predmet, ktorý je časťou nákladu lode a je majetkom občana vysielajúceho štátu.

(4) Ak sa hocaký predmet, ktorý je súčasťou nákladu stroskotanej lode tretieho štátu a majetkom občana vysielajúceho štátu, nájde na brehu alebo v blízkosti brehu prijímajúceho štátu alebo sa dopraví do prístavu tohto štátu a ani kapitán lode ani majiteľ predmetu, jeho zástupca alebo príslušní poisťovatelia nie sú v stave urobiť opatrenia na zachovanie takého predmetu alebo na nakladanie s ním, považuje sa konzulárny úradník za splnomocneného urobiť v mene majiteľa také opatrenia, aké by mohol urobiť na tieto účely sám majiteľ.

Článok 41

Články 37-40 sa obdobne vzťahujú aj na lietadlá.

ČASŤ V
Všeobecné a záverečné ustanovenia

Článok 42

(1) Na členov diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte poverených plnením konzulárnych funkcií na tejto misii sa vzťahujú práva a povinnosti konzulárnych úradníkov podľa tohto dohovoru.

(2) Vykonávanie konzulárnych funkcií osobami uvedenými v bode 1 tohto článku sa nedotýka výsad a imunít vyplývajúcich z ich diplomatického štatusu.

Článok 43

(1) Tento dohovor podlieha ratifikácii a nadobudne platnosť tridsiatym dňom po výmene ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční v Prahe čo najskôr.

(2) Dohovor zostane v platnosti po šesť mesiacov odo dňa, keď jedna zo zmluvných strán oznámi druhej zmluvnej strane úmysel skončiť jeho platnosť.

(3) Dňom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru stráca platnosť Konzulárny dohovor medzi Československou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík, podpísaný v Prahe 5. októbra 1957.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch zmluvných strán podpísali tento dohovor a opatrili ho svojimi pečaťami.

Dané v Moskve 27. apríla 1972 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a ruskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za prezidenta Československej socialistickej republiky:

Bedřich Illek v. r.

Za Prezídium Najvyššieho sovietu Zväzu sovietskych socialistických republík:

N. I. Moljakov v. r.

PROTOKOL ku Konzulárnemu dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík

Pri podpise Konzulárneho dohovoru medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík (ďalej len „dohovor“), ku ktorému došlo dnešného dňa, splnomocnenci zmluvných strán sa dohodli na tomto:

(1) Upovedomenie konzulárneho úradníka, uvedené v odseku 2 článku 36 dohovoru, sa uskutočňuje v priebehu troch dní od vzatia do väzby alebo od iného zadržania občana vysielajúceho štátu.

(2) Práva konzulárneho úradníka navštevovať občana vysielajúceho štátu a rokovať s ním, uvedené v odseku 3 článku 36 dohovoru, sa poskytujú v priebehu štyroch dní od vzatia do väzby alebo od iného zadržania takého občana.

(3) Práva konzulárneho úradníka uvedené v odseku 3 článku 36 dohovoru navštevovať občana vysielajúceho štátu a rokovať s ním v čase, keď je vo väzbe alebo inak zadržaný alebo si odpykáva trest odňatia slobody, sa poskytujú periodicky.

(4) Tento Protokol je neoddeliteľnou súčasťou dohovoru.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch zmluvných strán podpísali tento Protokol a opatrili ho svojimi pečaťami.

Dané v Moskve 27. apríla 1972 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a ruskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za prezidenta Československej socialistickej republiky:

Bedřich Illek v. r.

Za Prezídium Najvyššieho sovietu Zväzu sovietskych socialistických republík:

N. I. Moljakov v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.